

Strona pozwana: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (przedstawiciele: S. Karkala, pełnomocnik, wspierany przez B. Wägenbaura, adwokat)

Przedmiot

We wniosku opartym na art. 278 i 279 TFUE skarżący domaga się zawieszenia wykonania decyzji Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) z dnia 29 sierpnia 2022 r. o rozwiązaniu jego umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego przed upływem okresu próbnego.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2023 r. – PS/ESDZ

(Sprawa T-4/23)

(2023/C 127/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PS (przedstawiciele: S. Rodrigues i A. Champetier, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych Ares (2022)6765407 z dnia 30 września 2022 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 20 maja 2022 r. i w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 lutego 2022 r. oddalającej jej wniosek z dnia 20 października 2021 r. o przyznanie odszkodowania;
- zobowiązanie pozwanej do zapłaty kwoty 65 000 EUR tytułem pieniężnego odszkodowania za szkodę poniesioną w kontekście zawodowym, kwoty 75 000 EUR tytułem pieniężnego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu oraz kwoty 3 289 200 EUR tytułem pieniężnego odszkodowania za szkodę materialną;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi podane poniżej zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez pozwaną błędów i jej niezgodnego z prawem zachowania polegającego na tym, że:
 - przeniesienie strony skarżącej na inne stanowisko doprowadziło do wyraźnego obniżenia jej poziomu zawodowego w porównaniu z poziomem zawodowym odpowiadającym obowiązkom i zadaniom, do wykonywania których była zatrudniona w przedstawicielstwie Unii Europejskiej w danym państwie trzecim;
 - pozwana naruszyła obowiązek dbałości, który zwykle spoczywa na administracji w związku z nieuwzględnieniem poważnych konsekwencji, jakie nagle decyzja o rozwiązaniu umowy ze stroną skarżącą i o jej przeniesieniu pociąga za sobą dla samopoczucia strony skarżącej i jej rodziny.

2. Zarzut drugi dotyczący poniesionej przez stronę skarżącą szkody, ponieważ niezgodne z prawem zachowanie pozwanej miało poważne konsekwencje dla strony skarżącej, prowadząc do dwóch kategorii szkód, w kontekście zawodowym i naruszenia dóbr osobistych:
 - po pierwsze, strona skarżąca poniosła szkodę w kontekście zawodowym i w kontekście swego dobrego imienia;
 - po drugie, strona skarżąca doznała uszczerbku na zdrowiu i krzywdy.
3. Zarzut trzeci dotyczący istnienia wyraźnego związku przyczynowego pomiędzy niezgodnym z prawem zachowaniem pozwanej a szkodą strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2023 r. – UI/Komisja

(Sprawa T-14/23)

(2023/C 127/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UI (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 2 maja 2022 r. (zwanej dalej „pierwszą zaskarżoną decyzją”) oddalającej wniosek o dokonanie przeglądu jej decyzji o wykluczeniu strony skarżącej z kolejnego etapu konkursu otwartego EPSO/AST-SC/10/20 – Sekretarki (SC 1/SC 2) (zwanego dalej „konkursem”); dorozumianej decyzji odmownej organu powołującego z dnia 7 października 2022 r. dotyczącej zażalenia złożonego przez stronę skarżącą w dniu 7 czerwca 2022 r. na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanej dalej „drugą zaskarżoną decyzją”); a także wyraźnej decyzji ARES (2022)s. 8274712 organu powołującego z dnia 27 października 2022 r. oddalającej wyżej wspomniane zażalenie (zwanej dalej „trzecią zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący, co się tyczy pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji, naruszenia ogłoszenia o konkursie EPSO/AST-SC/10/20 – Sekretarki (SC 1/SC 2) (zwanego dalej „ogłoszeniem o konkursie”), w którym komisja konkursowa niezgodnie z prawem zdefiniowała i zastosowała nowe kryteria kwalifikacyjne, których nie przewidziano w ogłoszeniu o konkursie.
2. Zarzut drugi, dotyczący, co się tyczy pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji, oczywistego błędu przy stosowaniu reguł określonych w ogłoszeniu o konkursie. Strona skarżąca twierdzi, że ponieważ kryteria kwalifikacyjne przyjęte przez komisję konkursową naruszają ogłoszenie o konkursie, należy stwierdzić ich nieważność. Jedyną zgodną z prawem i mającą zastosowanie regułą dotyczącą kwalifikowalności kandydatów w niniejszym konkursie jest reguła wskazana w ogłoszeniu o konkursie. Komisja konkursowa popełniła oczywisty błąd przy stosowaniu tej reguły.
3. Zarzut trzeci, dotyczący, co się tyczy pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji, braku wystarczającego i odpowiedniego rozumowania. Strona skarżąca twierdzi, że w decyzji z dnia 7 marca 2022 r. komisja konkursowa stwierdziła, że strona skarżąca nie może być zakwalifikowana do kolejnego etapu konkursu, ponieważ nie ma 7 lat doświadczenia zawodowego bezpośrednio związanego z charakterem obowiązków. Komisja konkursowa dokonała tego stwierdzenia jedynie na podstawie nowych kryteriów. W decyzji tej przedstawiono jedynie streszczenie uzasadnienia zawartego w decyzji poprzez hiperłącze. W jej odpowiedzi z dnia 2 maja 2022 r. na wniosek o dokonanie przeglądu komisja konkursowa potwierdziła następnie tę decyzję, powtarzając jedynie uzasadnienie pierwotnej decyzji z dnia 7 marca 2022 r. Nie przedstawiono żadnego precyzyjnego wyjaśnienia umożliwiającego stronie skarżącej zrozumienie powodów przyjęcia decyzji komisji konkursowej.